

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

6.Bhar.182/2019/11.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Budapesten, 2019. november 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.890/2018/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat bűnösnek mondja ki egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében (Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont.)

Ezért öt 200 (kettőszáz) napi tétel - napi tételenként 1000,- (egyezer) forint - pénzbüntetésre ítéli.

Az így kiszabott összesen 200.000,- (kettőszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Köteles a vádlott az eljárás során felmerült 6.760,- (hatezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Salgótarjáni Járási és Nyomozó Ügyészség 2017. szeptember 8. napján kelt és 2017. szeptember 12. napján előterjesztett Nyom. 187/2015/20. számú vádiratával **vádolt** a Btk. 347. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntettével vádolta.

A Balassagyarmati Járásbíróság a 2018. június 4. napján kihirdetett 23.B.311/2017/4. számú ítéletében **vádolt**at bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntettében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 250 napi tétel, napi tételenként 1200,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az így kiszabott összesen 300.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 6750,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen **vádolt** és védője elsődlegesen bűncselekmény hiánya miatti felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyészség az ítéletet tudomásul vette.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2019. március 26. napján kihirdetett 4.Bf.890/2018/9. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. **vádolt**at a Btk. 347. § (1) bekezdés a.) és b.) pontjába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rögzítette, hogy az eljárás során felmerült 6750,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Pest Megyei Főügyészség a részére kézbesített ítélet ellen a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja alapján, az ellentétes döntés miatt a vádlott terhére Bf.2057/2018/1. szám alatt fellebbezést jelentett be a másodfokú ítélet megváltoztatása, a vádlott bűnösségének kimondása és büntetés kiszabása érdekében.

Álláspontját részletesen megindokolta, e szerint a másodfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a „P” betűjelű ideiglenes rendszámtábla az adott dolog egyedi azonosítására nem alkalmas. Nem vitatta, hogy a „P” betűjelű rendszámtábla jogi megítélése kapcsán a bírói gyakorlatban eltérő álláspontok alakultak ki. Ennek kapcsán utalt arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.548/2016/4. számú ítéletének felülbírálatá során meghozott Bhar.9/2017/6. számú határozatában valóban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „P” betűjelű rendszámtábla nem tekinthető egyedi azonosító jelnek, mert a törvényi fogalom meghatározás alapján kizárólag azon egyedi azonosító jel képezheti az egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének elkövetési tárgyát, amely hatósági engedélyben is szerepel. Érvelése szerint azonban ez az álláspont téves. Nem vitatta, hogy a törvényi fogalom meghatározás alapján okszerű lehet azon álláspont, miszerint kizárólag azon egyedi azonosító jel képezheti az egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének elkövetési tárgyát, amely hatósági engedélyben szerepel, ugyanakkor a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 92. § (1) és (5) bekezdése értelmében B típusú ideiglenes forgalomban tartási engedélyt kell kiadni P betűjelű rendszámtábla kiadása esetén. Az ideiglenes forgalomban tartási engedély pedig a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 18/II. számú melléklete alapján tartalmazza a rendszámot is (a 92. § (5) bekezdése alapján a rendszám megjelölése nem mellőzhető). Következésképpen a P betűjelű rendszám ténylegesen szerepel a hatósági engedélyben, ekként pedig egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének elkövetési tárgyát képezheti. Hivatkozott arra, hogy a Btk. 347. § (3) bekezdése alapján az egyedi azonosító jel fogalmának 3 feltétel teljesülése esetén felel meg egy jelzés. Az egyik feltétel,

hogy hatósági engedéllyel birtokolható, illetve rendeltetésszerűen hatósági engedéllyel használható dologon kell elhelyezni, a személygépkocsi rendeltetésszerű használata pedig vitathatatlanul hatósági engedélyhez kötött. A második feltétel az, hogy a jelölést a gyártó vagy a hatóság alkalmazza az adott dologon. Ez a feltétel is teljesül, hiszen a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 1/A. § a) pontja kimondja, hogy a „P” betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadásával kapcsolatos feladatok ellátása az ország területére kiterjedő illetékességgel a járási (fővárosi kerületi) hivatal hatáskörébe tartozik. A harmadik feltétel, hogy a jelzés egyedi azonosításra szolgáljon. E körben utalt arra, hogy az adott ügyben szereplő ... jelzésű rendszám egyedi karaktorsorból áll, következésképpen ugyanezen karaktorsor más ideiglenes vagy véglegesen kiadott rendszámon nem szerepelhet. Ebből pedig szükségszerűen következik, hogy ez a rendszám jogszerűen, egyidejűleg csak egy járműre szerelhető fel, más járművön nem kerülhet elhelyezésre. Ebből következik, hogy a ... jelzésű rendszámnak egy adott járműre történő felszerelése szükségszerűen azt is jelenti, hogy a közlekedésben részt vevő járművek közül a ... jelzésű rendszám kizárólag ahhoz a járműhöz rendelhető, melyre jogszerűen felszerelték, így e rendszám alapján az adott jármű egyedileg kiválasztható, azonosítható. Ebből kifolyólag a P betűjelű ideiglenes rendszám - az egyéb rendszámokhoz hasonlóan - annak a járműnek az egyedileg történő azonosítását szolgálja, amelyre az adott időben jogszerűen fel van szerelve, egyben igazolja, hogy az adott - egyedi - jármű jogszerűen vesz részt a forgalomban. Utalt arra, hogy a Btk. 347. § (3) bekezdése nem tartalmaz olyan feltételt, miszerint az egyedi azonosító jelnek önmagában alkalmasnak is kell lennie az adott dolog egyedi azonosítására. A törvényi fogalom kizárólag azt az elvárás támogatja az egyedi azonosító jellel szemben, hogy annak rendeltetése az egyedi azonosítás legyen. Kifejtette, hogy az előzőek alapján a P betűjelű rendszám az egyedi azonosító jel Btk. 347. § (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak megfelel. A P betűjelű rendszámtábla ugyanakkor kizárólag a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 70. § (1) bekezdésében előírtaknak megfelelő járműre szerelhető fel, ezért a P betűjelű rendszám jogszabályi előírásoknak meg nem felelő járműre történő felszerelése a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont II. fordulatában meghatározottak szerint bűncselekménynek minősül. Kifejtette, hogy az egyedi azonosító jellel visszaélés büntette rendbelisége körében követett EBD2016.B.9. számú döntés értelmében a személygépkocsi rendszámtáblájának egy másik személygépkocsira való felszerelése, majd az azzal való közlekedés egyrendbeli egyedi azonosító jel meghamisítása bűncselekményét valósítja meg. Utalt arra, hogy a vádlott - a másodfokú bíróság által is megalapozottnak tartott ítéleti tényállás szerint - a más számára kiadott ... jelzésű rendszámon karaktermódosítást hajtott végre, valamint azt a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 70. § (1) bekezdésében előírtaknak meg nem felelő járműre szerelte fel, majd a járművel vett részt a közúti forgalomban. A Btk. 347. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt elkövetési magatartások elkövetési tárgya különböző. A Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontja a hamis, hamisított, eltávolított egyedi azonosító jellel rendelkező dolog megszerzését, joghatás kiváltása nélküli felhasználását, így a hamis rendszámmal ellátott személygépkocsival történő közlekedést is büntetni rendeli, de a bűncselekmény megvalósul olyan esetekben is, amikor az elkövető eltávolított egyedi azonosító jelű dolgot szerez meg, használ. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bf.890/2018/9. számú ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlott bűnösségét állapítsa meg a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, és ezért a vádlottat a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre.

A vádlott és védője a másodfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.654/2018/4. számú átiratában a bejelentett ügyészi másodfellebbezést a helyes indokainál fogva fenntartotta és arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.890/2018/9. számú ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 347. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, és ítélje pénzbüntetésre, valamint kötelezze a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A védő írásban észrevételt tett. Ebben a Fővárosi Ítéltábla Bhar.9/2017/6. számú határozatára hivatkozott azzal, hogy az ebben kifejtettek határozták meg jelen ügyben a védekezésük irányát. Álláspontja szerint azt kell vizsgálni, hogy a P betűjelű ideiglenes rendszám egyedi azonosító jelnek minősül-e. Erre pedig kizárólag nemleges válasz adható, így a Btk. 347. § (1) bekezdésébe ütköző bűncselekmény elkövetési tárgya nem lehet. Ezt arra alapította, hogy az egyedi azonosítójel törvényi definíciójából kitűnik, hogy kizárólag azok az egyedi azonosító jelek lehetnek a bűncselekmény elkövetési tárgyai, melyek hatósági engedélyben szerepelnek, mint pl. a gépjárművek eredetiségének megállapítására, azonosítására szolgáló, a karosszériában, továbbá a motoron feltüntetett alvázszám, motorszám, forgalmi rendszám, mely adatokat a forgalmi engedély, mint közokirat tartalmaz. Tehát az egyedi azonosító jel meghamisítása kizárólag akkor tényállásszerű, ha az közokiratban van rögzítve. Ehhez képest kifejtette, hogy a P ideiglenes rendszám használatáról semmilyen közokirat nem készül azon kívül, hogy a kiadásáról készül egy közokirat. Hatósági regisztrációja nincs a gépjárműnek ezzel az ideiglenes rendszámmal, közokiratban nem jelenik meg semmilyen módon. Érvelése szerint a P ideiglenes rendszám nem felel meg az egyedi azonosító jel törvényi fogalmának, mivel a „sima” rendszámot adják csak ki konkrét gépjárműre és csak ez kerül közokiratban rögzítésre. Határozott álláspontja szerint ezért a P ideiglenes rendszám nem alkalmas az ügyben adott gépjármű egyedi azonosítására, így ezen P ideiglenes rendszám nem is lehet elkövetési tárgya az egyedi azonosító jellel visszaélés büntetének. A P rendszám nem egyedi, hanem csak egy egyszerű, „sima” azonosító, nem konkrét autóhoz köthető. Nem az autó egyedi voltát azonosítja, hanem más nevére szól, annak a személynek a nevére, aki megkapja a jogosultságot annak használatához. Kifogásolta, hogy az általa hivatkozott ítéltáblai határozathoz képest az elsőfokú bíróság két olyan bírósági döntést hivatkozott meg az ítéletében, amelyek egyrészt jóval korábban születtek az általa hivatkozott határozatnál, másrészt pedig csak a tárgyakat tekintve azonosak jelen büntetőüggyel, az elkövetési magatartás szempontjából viszont teljesen függetlenek. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 9/1992. (I.30.) számú határozatában a jogbiztonság szükségességével kapcsolatosan kifejtettekre, illetve az Alkotmánybíróság 11/1992. (III.5.) számú határozatban kifejtettekre, mely alapján lehetőség szerint a Fővárosi Ítéltáblának is az egységes jogértelmezésre és jogalkalmazásra kell törekednie. Álláspontját részletesen megindokolta, indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 623. § alapján a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét hagyja helyben, tekintettel arra, hogy **vádlott** cselekménye nem bűncselekmény.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a fellebbezését és az annak írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az első- és másodfokú bíróságnak a bűnösségre vonatkozóan eltérő álláspontja alapvetően a P betűjelű ideiglenes rendszám táblára vonatkozó jogi szabályozás eltérő értelmezésére vezethető vissza. Megismételte az átiratában írt jogi álláspontját. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.890/2018/9. számú ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 347. § (1) bekezdés a.) és b.) pontja szerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, ítélje pénzbüntetésre, valamint kötelezze az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A vádlott védője a felszólalásában szintén megismételte az írásbeli észrevételében rögzítetteket és utalt arra, hogy az eljárás során a védekezésük irányát egyértelműen a Fővárosi Ítéltábla Bhar.9/2017/6. számú ítéletében írtak határozták meg. Kiemelte, hogy álláspontja szerint az egyedi azonosító jellel visszaélés büntetése kizárólag akkor tényállásszerű, ha közokiratban is rögzítve van. Hivatkozott továbbá arra, hogy miután a P betűjelű ideiglenes rendszám több autóhoz is rendelhető, így fogalmilag kizárt, hogy egyedi azonosító jelnek minősüljön. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez és a felmentő ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott terhére bejelentett, a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló ügyészi másodfellebbezés a következők szerint alapos.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.), már a másodfokú bíróság is ennek rendelkezései alapján járt el. A Be. 868. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatályba lépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, ezért azok irányadóak voltak a harmadfokú elbírálás során is. Az ítéltábla figyelemmel volt a Be. 870. § (1) bekezdésére is, miszerint az e törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

Az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezés alapján van-e helye harmadfokú eljárásnak. Ennek törvényi előfeltétele - az első- és másodfokú ítélet közötti eltérés a bűnösség kérdésében - teljesült, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság megállapította a vádlott bűnösségét az egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, míg a másodfokú bíróság a vádlottat felmentette ezen bűncselekmény vádjá alól. Ez pedig a Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján a harmadfokú eljárást lehetővé tette. A bejelentett ügyészi fellebbezés ezt az ellentétes rendelkezést támadja, ezért a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint az (4) bekezdésében meghatározott feltételek is teljesültek. Ebből adódóan az ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást.

Ennek során a harmadfokú bíróság nem észlelt olyan - a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti - eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

A harmadfokú felülbírálat további szempontja az volt, hogy a másodfokú ítélet tényállása megalapozott-e. A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján

a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

E tekintetben az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének megfelelően eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és egymással összevetette, ítéletének tényállását a közvetlenül megvizsgált bizonyítékok helyes, a logika szabályainak megfelelő értékelésével állapította meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megállapított tényállás összhangban áll a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, azt a másodfokú bíróság sem helyesbítette, illetve egészítette ki. Ezért az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság ítéletében sem érintett tényállás megalapozott (Be. 619. §), ezért irányadó volt a harmadfokú felülbírálat során is.

A vádlott ténybeli beismerő, de bűnösségét tagadó vallomást tett. Nem vitatta sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás során azt, hogy a ... Kft. nevére kiadott P betűjelű ideiglenes rendszámot a végrehajtó iroda tulajdonában álló gépjárművön használta. A végrehajtói iroda a ... Kft. tevékenységi köréhez -melyek között fő tevékenységként a gépjármű kereskedelem, melléktevékenységként pedig a gépjármű javítás szerepelt - semmilyen módon nem kötődött. Nem vitatta a vádlott azt sem, hogy a végrehajtói iroda tulajdonában lévő elektromos járműre azon túlmenően, hogy felszerelte a ... Kft. részére a hatóság által jogszerűen kiadásra került ... számú ideiglenes forgalmi rendszámot és azt használta, de ezen rendszámtábla „H” karakterén alul és felül két kisebb nyilat rajzolt.

A másodfokú bíróság a járásbíróság által megállapított és megalapozott ítéleti tényállást elfogadta, azonban tévedett, amikor az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette az egyedi azonosítójellel visszaélés büntette miatt emelt vád alól.

Az ítélőtábla a harmadfokú felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú bíróságnak a bűnösségre vonatkozó eltérő álláspontja a P betűjelű ideiglenes rendszámtáblára vonatkozó jogi szabályozás eltérő értelmezésére vezethető vissza.

Az elsőfokú bíróság a P betűjelű ideiglenes rendszámmal kapcsolatos jogi álláspontját az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésétől a 7. oldal negyedik bekezdéséig fejtette ki, míg a másodfokú bíróság a döntésének jogi indokolását az ítélet 3. oldal hetedik bekezdésétől 5. oldal ötödik bekezdéséig rögzítette.

A Fővárosi Ítélőtábla a harmadfokú felülbírálat során a másodfokú bíróság jogi okfejtésével nem értett egyet.

A másodfokú bíróság ugyanis az elsőfokú bírósággal egyezően, helytállóan hivatkozott a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 70. § (1) bekezdés b) pontjában, a (2) bekezdésében, továbbá a (4), (7) bekezdésében, valamint a 92.§ (5) bekezdésében és a rendelet 18. mellékletében írtakra. Rögzítette, hogy a hatóság által hitelesített indítási naplóban nemcsak az adott útvonalat kell feltüntetni, hanem annak a gépjárműnek az alvázszámát is, amelyre éppen az ideiglenes rendszámot felszerelték, és amely adat nem vitásan szerepel a közhitelű gépjármű nyilvántartásban. Azonban álláspontja szerint a P betűjelű ideiglenes forgalmi rendszám akkor minősül a Btk. 347. § (3) bekezdésében meghatározott egyedi azonosító jelnek, ha önmagában - és nem esetleges kiegészítő okiratokkal együtt - alkalmas azon dolog egyedi beazonosítására, amelyre felszerelték. A hivatkozott szabályozásra tekintettel pedig álláspontja szerint a közhitelű nyilvántartás alapján a „P”-s rendszám karaktereinek leolvasásával a jármű nem azonosítható egyedileg, nem rendelhető hozzá egyetlen, a közhitelű nyilvántartásban szereplő bármely konkrét egyedi paraméterekkel egyedileg azonosítható gépjármű. Így még a jogszabályba ütköző használata sem illeszthető be a Btk. 347. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállás kereteibe, mivel nem feleltethető meg a Btk. 347. § (3) bekezdésében meghatározott egyedi azonosító jel fogalmának. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a tényállásban azt, hogy az ismertetett jogszabályok alapján a ... Kft. a jogszabályi feltételeknek megfelelően, szabályosan jutott hozzá a vád tárgyát képező P betűjelű ideiglenes rendszámhoz. Nem kifogásolta az elsőfokú ítélet tényállásának azt a részét sem, amely rögzíti, hogy a vádlott a rendszámtáblát megjelölve, azon filctollal „H” karakter azonosítását érintette. Azonban álláspontja szerint még a P betűjelű ideiglenes forgalmi rendszám szabálytalan, illetve jogszerűtlen használata sem alapozza meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. Kifejtette, hogy a vádlotti szabályszegés a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet alapján különböző jogkövetkezményeket vonhat maga után, illetőleg a 2012. évi II. törvény (Szabs. törvény) 225. § (1) bekezdésében meghatározott közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértésének megállapítására lehet alkalmas elévülési időn belül.

A Fővárosi Ítéltábla ezzel az okfejtéssel nem értett egyet, ezzel szemben az elsőfokú bíróságnak a bűnösség kérdésében kifejtett jogi álláspontját maradéktalanul osztotta.

A közúti nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 2.; 5. pontja értelmében a jármű azonosító adat a jármű hatósági jelzése (rendszám) és alvázszáma.

A közúti, közlekedési igazgatási feladatokról a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 53.§ (1) bekezdése szerint a rendszámtábla olyan hatósági jelzés, amely a Hivatal tulajdonát képezi, és amely lehet állandó és ideiglenes (326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 53.§ (2) bekezdés).

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 63. § (1) bekezdése értelmében az ideiglenes rendszámtáblát önjáró munkagépre és azon járművekre kell kiadni, amelyet Magyarországon forgalomba még nem helyeztek, vagy a forgalomból végleg kivonták, vagy amelynek az állandó rendszámmal történő közlekedése bármely okból átmenetileg nem lehetséges. Az ideiglenes rendszámtábla leírását a rendelet 14. számú melléklete tartalmazza, míg a jogszabályhely (2) bekezdés b) pontja előírja, hogy a közlekedési igazgatási hatóság kérelemre a jármű javítási és jármű kereskedelmi tevékenység ellátásához a belföldi jármű más EGT-államba

történő javítási vagy kereskedelmi jellegű szállítása, vagy kísérlet vagy kipróbálás céljából üzemeltetett járműre P betűjelű ideiglenes rendszámtábla használatát engedélyezi és az ideiglenes rendszámtáblát kiadja.

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 70. § (I) bekezdése értelmében kérelemre P betűjelű ideiglenes rendszámtáblát kell kiadni fő tevékenysége szerint járműgyártó gazdálkodó szervezetnek az általa gyártott, de forgalomba még nem helyezett járművei tesztelése, a fő tevékenysége szerint gépjármű-kereskedelemre jogosult gazdálkodó szervezetnek a még forgalomba nem helyezett, vagy forgalomból kérelemre ideiglenesen kivont jármű kereskedelmi célból történő szállítása, továbbá kereskedelmi célú kipróbálása, a gépjármű fenntartó szervezetnek a forgalomból kérelemre ideiglenesen kivont jármű javításához kapcsolódó diagnosztikai tevékenység (a javítást megelőző vagy azt követő kipróbálás), és a közlekedési kutatóintézetnek járművizsgálatok végzése céljából.

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 1/A.§ a) pontja alapján a megye területére kiterjedő illetékességgel a megyeszékhelyen működő járási hivatal hatáskörébe tartozik a P betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadásával kapcsolatos feladatok ellátása.

Megállapítható, hogy a P ideiglenes rendszámtáblával ellátott jármű vezetése az ideiglenes forgalomban tartási engedély jogosítottján vagy a vele munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyen kívül főszabályként másnak nem engedhető át. A P betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott jármű vezetője a közúti közlekedés során köteles igazolni az ideiglenes forgalomban tartási engedéllyel, az indítási naplóval a rendszámtábla használatának jogszerűségét, valamint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fennállását (326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 70.: (2), (5) és (7) bekezdés).

E jogszabályi rendelkezések alapján a P jelzésű ideiglenes rendszámtábla a gépkocsi egyedi azonosítására szolgáló jel, mely kizárólag a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 70.§ (1) bekezdés előírásainak megfelelő járműre szerelhető fel.

Az előzőek alapján a Budapest Környéki Törvényszék jelen ügyben követett álláspontja ellentétes mind a korábbi, következetes bírói gyakorlattal, mind pedig az ezzel egyező, a Kúria jelenlegi, a Bfv.II.677/2018/6. számú joggyakorlatával is, amely határozat egyebekben a védői hivatkozással szemben a Fővárosi Ítéltábla Bhar.9/2017/6. számú határozatának meghozatala utáni. A Kúria Bfv.677/2018/6. számú felülvizsgálati eljárásban hozott határozata is rögzíti, hogy a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont II. fordulata szerint minősül a bűncselekmény, ha a „P” betűjelű ideiglenese rendszámtáblát a 326/2011. (XII.28.) Korm rendelet 70. § (1) bekezdés a)-d) pontjában írt előírásoknak nem megfelelő járműre szerelik. Ugyanez a jogi álláspont került kifejtésre a 2019. évi 192. számú BH-ban is, eszerint a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntette nem a személygépkocsihoz tartozó ideiglenes forgalmi rendszámtábla felszerelésével is megvalósítható. A korábbi, ezzel egyező joggyakorlatot rögzíti Legfelsőbb Bíróság Bfv.387/2010/5. számú határozata is, mely szerint a P jelű ideiglenes rendszám egyedi azonosító jelnek minősül, mivel a közúti forgalomban való részvétel jogosultságát igazolja. Ezen rendszámmal ellátott jármű használatára kizárólag az ideiglenes forgalomban tartási engedély jogosítottja, avagy a vele munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy jogosult. Következésképpen az, aki - mint a vádlott - olyan járművet használ, amelyre a P betűjelű ideiglenes rendszám jogosulatlanul került felhelyezésre, a közúti forgalomban

jogosulatlanul vesz részt, mert a gépjárműre felszerelt rendszám - bár külső formáját tekintve valós - de tartalmilag hamis, megtévesztő, miután a hatóság engedélye az adott gépjárműre nem érvényes.

Ebből következően az elsőfokú bíróság az általa megállapított és a másod- és harmadfokú felülbírálat során is iránymutató tényállás alapján helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság jogi indokolását azonban a cselekmény rendbelisége, illetőleg a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a cselekmény minősítése tekintetében nem teljeskörűen osztotta a harmadfokú felülbírálat során.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis **vádlott** azzal a magatartásával, hogy a végrehajtó iroda tulajdonában álló, Magyarországon forgalomba nem helyezett gépjárműre jogosulatlanul felszerelte a ... Kft. részére kiadott P betűjelű ideiglenes rendszám táblát és azzal részt vett a közúti közlekedésben, valamint ezen a rendszám táblán karaktermódosítást is végrehajtott, nem 2 rendbeli, hanem csupán egy rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntettét valósította meg. A hamis rendszámmal felszerelt gépjármű használatának, továbbá az azon végrehajtott karaktermódosításnak a vádlott cselekményének minősítése körében nem, csupán a büntetés kiszabása körében van jelentősége, ugyanis az egyedi azonosító jel meghamisításának büntette több tényállásszerű elkövetési magatartással is megvalósulhat, azonban az elkövetési magatartások halmozódása esetén a minősítés ugyanolyan elvek mentén oldható meg, mint ami a közokirat-hamisítás körében kialakult. Ekként pedig a különböző elkövetési magatartások, ha ugyanarra az egyedi azonosító jelre, mint elkövetési tárgyra vonatkoznak, természetes egységet alkotnak (EBH2008.1754, EBD.2016.B.9.) Ebből következően a vádlott elkövetési magatartás a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egy rendbeli cselekménynek minősül.

A Fővárosi Ítélet tábla, mint harmadfokú bíróság tehát a vádlott büntetőjogi felelősségét a közbizalom elleni bűncselekmény elkövetésében megállapította, a vádlottat a rendelkező részben írtaknak megfelelően bűnösnek mondta ki a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntettében, ekként adva helyt az ügyészi fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően vette számba a bűnösségi körülményeket és mindezek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetéssel is elérhetők. A Fővárosi Ítélet tábla szerint az ítélet meghozatalát követően bekövetkezett időmúlást további enyhítő körülményként kellett értékelni. Ezen túlmenően a terhére kellett értékelni a több tényállásszerű elkövetési magatartást is. Erre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a pénzbüntetés napi tétel számát a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján, a Btk. 50. § (3) bekezdésében rögzített törvényi keretek között, 200 napi tételben határozta meg, míg egy napi tétel összegét a vádlott által előadott vagyoni viszonyaira tekintettel a törvényi minimumban, 1000,- forintban állapította meg. Az így kiszabott összesen 200.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Fővárosi Ítélet tábla ennél enyhébb joghátrány, esetlegesen próbára bocsátás alkalmazására nem látott lehetőséget.

A Fővárosi Ítéltábla a bűnösnek kimondott vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 624. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. november 15.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

. Szabó Éva s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 4.Bf.890/2018/9. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2019. november 15. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. november 15.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke